

‘Ik had nog een idee’, zei ik terwijl ik de bak onder aan de glijbaan zette. ‘Als we nu eens poppen zouden maken die er net zo uitzien als wij! Een Mirabellepop en een Isabellapop, die in het huis wonen en van de glijbaan gaan! Ik heb stukjes stof zat. Het zou leuk zijn. Ik wil dat mijn pop een zwarte tutu draagt.’

‘Hmm’, zei Mirabelle. Plots fonkelden haar ogen ondeugend. Ik kon zien dat ze een van haar ‘ideeën’ had.

‘Ik heb een beter plan’, zei ze. ‘Spelen *met* de poppen is saai. Laten we de poppen *zijn!*’

‘Wat bedoel je?’ vroeg ik.

‘Laten we onszelf kleiner maken!’ zei Mirabelle. ‘Ik maak een toverdrankje. Dan

kunnen we het poppenhuis binnengaan en zelf van de glijbaan glijden! Het wordt zo leuk!

Ze nam haar kleine reisketel uit haar koffer en begon er dingen in te gieten uit piepkleine glazen flesjes.

Ik keek toe en wachtte, tegelijkertijd opgewonden en zenuwachtig.

